

GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL
București, Piața Victoriei nr. 1, Telefon: 316 36 77, Fax: 316 36 52

51/602 / 10.02.2010

PLx 718 / 2009

București, 09.02.2010
Nr.562 /DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

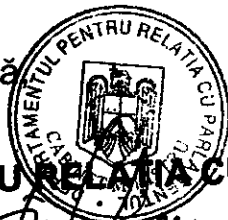
Vă transmitem, alăturat, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de 9 senatori – PD-L (PLx.714/2009);

2. Propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Ordonanței nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în M. Of. Nr. 208 din 28 Martie 2007, cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de doamna senator Sorina Luminița Plăcintă și domnii senatori Urban Iulian, Gheorghe David și Marius Gerard Necula – PD-L, respinsă de Senat (PLx.718/2009);

3. Propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Ordonanței nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în M. Of. Nr. 208 din 28 Martie 2007, cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de 8 senatori – PD-L (PLx. 719/2009).

Cu stimă

ȘEFUL DEPARTAMENTULUI PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Valentin Adrian Ilescu
VALENTIN ADRIAN ILIESCU

DOMNULUI GHEORGHE BARBU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 203 / DPSG
DATA 250/2017

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Ordonanței nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în M. Of. Nr. 208 din 28 Martie 2007, cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de doamna senator Sorina Luminița Plăcintă și domnii senatori Urban Iulian, Gheorghe David și Marius Gerard Necula – PD-L, respinsă de Senat (PLx.718/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul supunerii Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor (ANPC) controlului Parlamentului și în sensul sancționării disciplinare a reprezentanților împuterniciți ai ANPC ale căror procese verbale de constatare a contravențiilor întocmite în decursul unui an calendaristic au fost, în proporție mai mare de 20%, anulate de instanțele de judecată.

II. Observații

1. În ceea ce privește soluția legislativă prevăzută la **pct. 1** din propunerea legislativă, referitoare la supunerea ANPC controlului Parlamentului, apreciem că aceasta nu satisface exigențele constituționale.

Astfel, art. 116 alin. (2) din *Constituția României, republicată*, utilizează exprimarea „*organe de specialitate*”, precum și de „*autorități administrative autonome*”, formulări identificate și în art. 117 din *Constituție*. Neutilizarea terminologiei constituționale produce greutate în identificarea naturii juridice a organismului în cauză și, fără îndoială, poate fi prilej de dispute juridice datorită statutului incert al acestui organism.

Având în vedere prevederile constituționale menționate mai sus, ANPC poate funcționa sub una din următoarele forme:

- organ de specialitate în subordinea Guvernului;
- organ de specialitate în subordinea unui minister;
- autoritate administrativă autonomă, înființată, în afara sferei guvernamentale și supusă controlului parlamentar, prin lege organică.

În plus, măsura propusă de inițiatori nu este urmată și de instrumentele legale necesare aplicării controlului ANPC de către Parlamentul României, soluția propusă rămânând astfel fără finalitate practică.

Totodată, menționăm că, forma actuală a art. 27 din *Ordonanța Guvernului nr. 21/1992*, raportat la art. 111 din *Constituția României*, creează cadrul legal pentru o „*monitorizare riguroasă a activității Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor*” de către Parlamentul României.

2. Referitor la soluția legislativă propusă la **pct. 2**, arătăm că, în cazul personalului contractual, potrivit art. 263 din *Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare*, angajatorul dispune de prerogativă disciplinară, având dreptul de a aplica, potrivit legii, sancțiuni disciplinare salariaților săi ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară. Abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune, săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici.

Art. 266 din *Codul muncii* prevede că, la stabilirea sancțiunii în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat, se au în vedere: împrejurările în care fapta a fost săvârșită, gradul de vinovăție a salariatului, consecințele abaterii disciplinare, comportarea generală în serviciu a

salariatului, eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta. De utilitate practică dovedită este stabilirea prin regulament intern a abaterilor disciplinare grave, în temeiul art. 258 lit. f) din *Codul muncii*, potrivit căruia regulamentul intern cuprinde abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile.

Dacă abaterile disciplinare se prestabilesc de către angajator și se cuprind în regulamentul intern, nu la fel stau lucrurile în cazul sancțiunilor disciplinare. Astfel, potrivit art. 264 alin. (1) din *Codul muncii*, acestea sunt:

- avertismentul scris;
- suspendarea contractului individual de muncă pentru o perioadă ce nu poate depăși 10 zile lucrătoare;
- retrogradarea din funcție, cu acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea, pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile;
- reducerea salariului de bază pe o durată de 1-3 luni cu 5-10%;
- reducerea salariului de bază și/sau, după caz, și a indemnizației de conducere pe o perioadă de 1-3 luni cu 5-10%;
- desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

Deci, angajatorul nu poate aplica o altă sancțiune disciplinară în afara celor menționate și nici nu poate înscrie în regulamentul intern alte sancțiuni. Un alt regim sancționator se poate stabili doar prin statute profesionale aprobate prin lege specială, conform art. 264 alin. (2) din *Codul muncii*.

În cazul funcționarilor publici, art. 43 alin. (1) din *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „Funcționarii publici au obligația să își îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate și în conformitate cu legea îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici”, iar art. 45 alin. (1) din aceeași lege menționează că „Funcționarii publici răspund, potrivit legii, de îndeplinirea atribuțiilor ce le revin din funcția publică pe care o dețin, precum și a atribuțiilor ce le sunt delegate”.

În legătură cu sancțiunile disciplinare și răspunderea funcționarilor publici, art. 77 din *Legea nr. 188/1999* stabilește că:

„(1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de conduită profesională și civică prevăzute de lege constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
b) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
c) absențe nemotivate de la serviciu;
d) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
e) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal;

f) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;

g) manifestări care aduc atingere prestigiului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;

h) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;

i) refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu;

j) încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici;

k) alte fapte prevăzute ca abateri disciplinare în actele normative din domeniul funcției publice și funcționarilor publici.

(3) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrare scrisă;

b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;

c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;

d) retrogradarea în treptele de salarizare sau retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de până la un an;

e) destituirea din funcția publică.

(4) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prezentei legi".

Prin urmare, atât Codul muncii, cât și Legea nr. 188/1999 oferă suficiente instrumente legale pentru sancționarea disciplinară a persoanelor împuternicite să constate contravențiile în domeniul protecției consumatorilor, în cazul în care „procesele verbale de constatare a contravențiilor sunt anulate de instanțele de judecată pentru vicii de formă sau erori de redactare”, așa cum se menționează în Expunerea de motive.

În plus, din modul de redactare al soluției legislative nu se circumstanțiază măsura sancționării disciplinare a „*reprezentantului împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor*” doar în cazul anulării procesului verbal pentru vicii de formă sau erori de redactare, fiind incluse în ipoteza inițiatorilor toate situațiile în care instanța poate anula aceste procese verbale de constatare a contravențiilor, respectiv și situațiile în care nu există culpa „*reprezentantului împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor*” în anularea acestor procese verbale.

3. Menționez că Guvernul a mai fost sesizat în vederea întocmirii punctului de vedere cu o inițiativă legislativă identică cu propunerea legislativă în discuție, intitulată *Lege pentru modificarea Ordonanței nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în M. Of. Nr. 208 din 28 Martie 2007, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de 8 senatori – PD-L (Pl-x. 719/2009).

În vederea evitării paralelismelor legislative, considerăm necesară conexarea inițiativelor menționate și discutarea lor împreună.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Doamnei deputat **Roberta Alma ANASTASE**
Președintele Camerei Deputaților